

**Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E**

02 iulie 2019

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

mun. Chișinău

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Maria Ghervas

Dumitru Mardari

juducând în ședință fără participarea părților recursurile ordinare declarate de inculpatul Sîrbu Vladimir și de avocatul său, Zagnat Cristian, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2019, în cauza penală în privința lui

*Sîrbu Vladimir Xxxxx, născut la
xx.xx.xxxx, originar și locuitor Xxxxx,*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 19.07.2017-09.01.2019;

instanța de apel: 06.02.2019-05.03.2019;

instanța de recurs: 22.05.2019-02.07.2019;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 09 ianuarie 2019, Sîrbu Vladimir a fost achitat pe cauza penală de acuzare în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, pe motivul lipsei faptului infracțiunii.

Prin aceeași sentință Dohocher Iurie, Bucur Vlad și Bucur Veaceslav au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, fiindu-le stabilită pedeapsă sub formă de 5 (cinci) ani închisoare fiecare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare stabilită acestora a fost suspendată condiționat pe termen de probă de 3 (trei) ani fiecare, în privința cărora hotărârile nu se contestă cu recurs ordinar.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Dohocher Iurie, de comun acord cu Bucur Vlad, Bucur Veaceslav, Sîrbu Vladimir se învinuiesc de faptul că, la data de 28.01.2017, aproximativ între orele 18.00-19.00, aflându-se la domiciliul cet. Bucur Veaceslav din sat. Xxxx, r-nul Xxxx, unde se mai afla și Cerevatov Serghei și Babei Victor, în urma unui conflict, spontan apărut, intenționat au aplicat violență fizică față de Babei Victor, manifestată prin aplicarea mai multor lovituri cu picioarele peste diferite părți ale corpului și anume în regiunea coastelor, cauzându-i leziuni corporale care, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 50/D din 09.02.2017, sunt calificate ca vătămare corporală medie.

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia și rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fi recunoscut culpabil Sîrbu Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal și a-i stabili pedeapsă sub formă de 5 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare să fie suspendată condiționat pe termen de probă de 5 ani.

Totodată procurorul a solicitat de a fi recunoscuți culpabili Bucur Veaceslav, Bucur Vlad și Dohocher Iurie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal și de a le stabili pedeapsă sub formă de 5 ani închisoare fiecare în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare stabilită să fie suspendată condiționat pe termen de probă de 5 ani.

În motivarea apelului s-a invocat că instanța de fond incorect a dat apreciere probelor administrate de către acuzarea de stat, fiind pronunțată o sentință care este contrară legii și nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2019, s-a admis apelul procurorului, s-a casat această sentință și s-a pronunțat o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia:

Sârbu Vladimir, Dohocher Iurie, Bucur Vlad și Bucur Veaceslav au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, fiindu-le stabilită pedeapsa fiecăruia, sub formă de închisoare pe termen de câte 5 (cinci) ani.

Conform art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei închisorii în privința lui Dohocher Iurie și Bucur Vlad, cu fixarea unui termen de probațiune pe termen de câte 5 (cinci) ani fiecăruia.

Sîrbu Vladimir și Bucur Veaceslav vor executa pedeapsa închisorii în penitenciare de tip semiînchis.

S-a respins demersul procurorului privind încasarea de la inculpați a cheltuielilor de judecată, acestea fiind trecute în contul bugetului de stat.

4.1. Colegiul penal, analizând și apreciind probele, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, conform cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, **a constatat** că Dohocher Iurie, de comun acord cu Bucur Vlad, Bucur Veaceslav, Sîrbu Vladimir și o persoană, procedura penală în privința căruia este disjunctă, la data de 28.01.2017, aproximativ între orele 18.00-19.00, aflându-se la domiciliul cet. Bucur Veaceslav din sat. Xxxx, r-nul Xxxx, în urma unui conflict, spontan apărut, intenționat au aplicat violența fizică în privința lui Babei Victor, manifestată prin aplicarea mai multor lovituri cu picioarele peste diferite părți ale corpului și anume în regiunea coastelor, cauzându-i leziuni corporale care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 50/D din 09.02.2017, sunt

calificate ca vătămare corporală medie.

Astfel, Dohocher Iurie, Bucur Vlad, Bucur Veaceslav și Sîrbu Vladimir, prin acțiunile lor intenționate au săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, pe semnele: vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute de art. 151 din Codul penal, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, săvârșită de mai multe persoane.

Colegiul a considerat că instanța de fond la pronunțarea sentinței, eronat a apreciat probele, fără a ține seama de cerințele art. 101 Cod de procedură penală și în așa mod a ajuns la concluzia greșită de a-l achita pe Sîrbu Vladimir, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, pe motiv că lipsește faptul infracțiunii. De asemenea, Colegiul a considerat că instanța de fond, la pronunțarea sentinței, eronat a ajuns la concluzia de a califica faptele inculpaților Dohocher Iurie, Bucur Vlad, Bucur Veaceslav în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, or art. 152 alin. (1) Cod penal nu conține agravanta „*săvârșită de mai multe persoane*”.

Așadar, instanța de apel a reținut că vinovăția inculpaților Dohocher Iurie, Bucur Vlad, Bucur Veaceslav și Sîrbu Vladimir în comiterea faptelor indicate, este dovedită prin probe veridice, concludente, pertinente și utile, care coroborează între ele, inclusiv declarațiile părții vătămate Babei Victor, martorilor Usatfi Valeriu, Doni Valeria, documentele și procesele-verbale ale acțiunilor procesuale.

S-a considerat că declarațiile martorilor Usatfi Valeriu și Doni Valeria, deși nu indică direct la circumstanțele faptelor imputate inculpaților, totuși sunt utile, veridice, consecutive, date de către aceștia în ședința de judecată a instanței de fond, declarații care coroborează cu declarațiile părții vătămate din cadrul urmăririi penale și instanței de fond și celelalte probe, demonstrând pe deplin vinovăția inculpaților în comiterea faptelor prevăzute la art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal.

De asemenea, Colegiul a conchis că declarațiile martorilor respectivi nu pot servi drept temei de achitare a lui Sîrbu Vladimir sau de recalificarea faptelor inculpaților Dohocher Iurie, Bucur Vlad și Bucur Veaceslav de la art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal la art. 152 alin. (1) Cod penal, deoarece sunt pertinente, concludente, utile și veridice, și coroborează între ele și demonstrează cu certitudine că anume ultimii precum și Sîrbu Vladimir au comis infracțiunea imputată lor, prevăzută la art. 152 alin. (2), lit. e) Cod penal, anume ei au fost la locul infracțiunii și l-au maltratat pe Babei Victor.

Totodată, Colegiul a considerat că nerecunoașterea vinovăției de către Sîrbu Vladimir, nu echivalează cu achitarea lui, fiind calificată ca o metodă de apărare, deoarece circumstanțele stabilite și probele analizate și enumerate, dovedesc cu certitudine comiterea de către dânsul a infracțiunii imputate.

Instanța de apel a mai indicat că, instanța de fond, la pronunțarea soluției de achitare a lui Sîrbu Vladimir, nu a indicat în sentință motivul respingerii declarațiilor părții vătămate date la urmărirea penală cât și în ședința de judecată și aprecierii lor

ca neveridice, atâta timp cât ele au fost confirmate prin alte probe cercetate în instanța de judecată.

Prin urmare, Colegiul a considerat că nu există nici un temei plauzibil de a respinge declarațiile părții vătămate Babei Victor, prin care acesta a susținut faptul că într-adevăr în seara zilei de 28.01.2017 a fost maltratat de către inculpați la domiciliul lui Bucur Veaceslav din s. Xxxx, r. Xxxx, în același rând de către Bucur Veaceslav, Bucur Vlad, Dohocher Iurie și Sîrbu Vladimir, și le-a pus la baza condamnării tuturor inculpaților în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Subsecvent, Colegiul a apreciat că instanța de fond incorect a conchis că declarațiile inculpaților Bucur Veaceslav, Bucur Vlad și Dohocher Iurie, precum că Sîrbu Vladimir nu a aplicat violența fizică asupra lui Babei Victor, corespund adevărului și sunt confirmate prin declarațiile părții vătămate Babei Victor și a martorului Usatîi Valeriu, deoarece deși partea vătămată a menționat că nu ține minte dacă Sîrbu Vladimir a fost în seara de 28.01.2017 în domiciliul lui Bucur Veaceslav, ulterior fiindu-i adresată întrebarea de concretizare, acesta a concretizat că și Sîrbu Vladimir a fost prezent în acea seară, care de asemenea i-a aplicat diferite lovituri, însă nu cunoaște dacă în urma loviturilor lui Sîrbu Vladimir a avut de suferit careva vătămări corporale.

Totodată, instanța de apel a considerat că de facto, Dohocher Iurie, Bucur Vlad și Bucur Veaceslav își recunosc vina în comiterea infracțiunii încriminate, însă a apreciat critic afirmațiile acestora precum că, Sîrbu Vladimir de rând cu ei nu i-a aplicat lovituri lui Babei Victor și nici nu a fost în acea seară la domiciliul lui Bucur Veaceslav din sat. Xxxx, r-nul Xxxx, deoarece ele nu corespund adevărului și sunt date de către inculpați în scopul de a-l exonera pe Sîrbu Vladimir de la răspunderea penală, deoarece sunt combătute de celelalte probe analizate și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, și care demonstrează cu certitudine și vinovăția lui Sîrbu Vladimir în comiterea infracțiunii încriminate.

La numirea felului și măsurii de pedeapsă în privința lui Sîrbu Vladimir a ținut cont de unele circumstanțe reale și personale, cum ar fi caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, că a fost săvârșită intenționat, de personalitatea lui Sîrbu Vladimir care anterior a mai comis infracțiuni. Astfel, prin sentința Judecătorei Leova din 27.07.2010, procesul penal pornit în baza art. 186 alin. (2) Cod penal în privința lui Sîrbu Vladimir a fost încetat în temeiul art. 109 Cod penal, în legătură cu împăcarea părților; prin sentința Judecătorei Orhei din 22.11.2012, Sîrbu Vladimir a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă cu închisoare pe termen de 3 ani, în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat pe termen de probă de 2 ani; prin sentința Judecătorei Orhei din 17.09.2013, procesul penal pornit în baza art. 186 alin. (2) Cod penal în privința lui Sîrbu Vladimir a fost încetat în temeiul art. 109 Cod penal, în legătură cu împăcarea părților. Reieșind din cele indicate, Colegiul a concluzionat că Sîrbu

Vladimir nu a stat pe calea corectării și reeducării, nu a tras concluziile necesare și a continuat să comită infracțiuni, iar pedeapsa închisorii cu suspendarea executării pe un anumit termen numită anterior, nu a dus îndreptarea și corectare acestuia.

Privitor la soluția instanței de fond ce ține de admiterea solicitării procurorului de încasare de la inculpați în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată suportate în cadrul efectuării rapoartelor de expertiză în mărime de 114 lei, deoarece cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

5. Împotriva deciziei instanței de apel declară recursuri ordinare inculpatul și avocatul acestuia, Zagnat Cristian, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită, inculpatul remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, iar avocatul, menținerea sentinței instanței de fond.

În susținerea cerințelor recurenței indică motive similare, și anume faptul că instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor legale și a constatat vinovăția lui Sîrbu Vladimir bazându-se preponderent pe probele cercetate de prima instanță, cărora li s-a dat citire și care inițial au fost puse la baza achitării acestuia. Astfel, instanța a încălcat în mod direct dispoziția art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală.

Procurorul, în cadrul examinării cauzei în apel, a dat citire declarațiilor martorilor Usatîi V. și Donii V., cu consemnarea faptului dat în procesul-verbal, însă aceștia nu au fost prezenți la nici o ședință de judecată, mai mult la materialele cauzei lipsește confirmarea citării martorilor nominalizați. Declarațiile martorilor respectivi au fost puse de către instanța de fond la baza sentinței de achitare, iar instanța de apel, având aceleași probe, din contra a statuat că acestea confirmă vinovăția lui Sîrbu Vladimir.

Instanța de apel nu a cercetat amănunțit aspectele învinuirii înaintate lui Sîrbu Vladimir, nu a verificat și apreciat conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă, nu a ținut cont în deplină măsură de declarațiile părții vătămate care a declarat că *pe Sîrbu Vladimir l-a văzut ca prin ceață*, ceia ce înseamnă că nu l-a văzut distinct și nu a comunicat cu certitudine că era acesta la fața locului.

Decizia instanței de apel a fost bazată pe declarațiile redată de partea vătămată în cadrul ședinței în instanța de fond, iar comparând textul deciziei și textul din sentința instanței de fond, cert se constată că aceste declarații sunt copiate și expunerea asupra lor a fost efectuată doar formal, fără a intra în esență.

Declarațiile date în instanța de fond de către Usatîi V., care este un martor indirect ce a mărturisit doar din spusele lui Babei V., sunt dubioase, iar prin prisma art. 8 Cod de procedură penală, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului.

Instanța de apel a pus la baza deciziei sale doar acte care nu sunt confirmate cu nimic și nici nu se încadrează în noțiunea de probe, mai mult instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

5.2. Pe marginea recursurilor declarate, procurorul depune referință prin care solicită respingerea acestora deoarece instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor recurențelor și motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate.

6. Verificând argumentele invocate în recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că acestea urmează a fi admise, cu casarea deciziei instanței de apel, doar în privința inculpatului Sîrbu Vladimir, și dispunerea rejudecării cauzei în această parte, în aceeași instanță de apel, din următoarele considerente.

Colegiul menționează că conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Decizia instanței de apel, potrivit art. 417 Cod de procedură penală trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În speță aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în ordine de apel.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept numai la persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces și la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe. Dispozitivul deciziei instanței de apel trebuie să corespundă concluziilor făcute de instanță în partea descriptivă

Colegiul penal lărgit constată, că instanța de apel la examinarea apelului declarat nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală în legătură cu ce în baza temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală urmează a fi casată parțial decizia recurată, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, deoarece această eroare nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, *judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți.*

Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată incontestabil prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

În speță, prin sentința instanței de fond Sîrbu Vladimir a fost achitat de sub învinuirea înaintată în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, pe motiv că lipsește faptul infracțiunii.

Ulterior, instanța de apel prin admiterea apelului procurorului, a dispus recunoașterea vinovăției și condamnarea lui Sîrbu Vladimir în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 5 ani.

Potrivit materialelor cauzei în cadrul examinării apelului declarat în instanța de apel, au fost audiați inculpații și partea vătămată Babei Victor. Martorii Usatî Valeriu și Doni Valeria, declarațiile cărora de asemenea au fost puse la baza deciziei de condamnare a lui Sîrbu Vladimir, nu au fost audiați din nou, așa cum prescriu prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală. Mai mult ca atât, la materialele cauzei lipsește careva confirmare a citării martorilor nominalizați.

Colegiul specifică că instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare, bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță, care conține depozițiile martorilor și declarațiile inculpatului, același dosar în temeiul căruia a fost achitat în prima instanță. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Astfel, instanța de apel, rejudecând cauza și stabilind vinovăția lui Sîrbu Vladimir după o sentință de achitare, fără audierea martorilor, la care face referire în decizia sa, a pronunțat o hotărâre de condamnare, soluție care conține o eroare de drept, deoarece o motivare a unei atare soluții trebuie să rezulte și dintr-o administrare legală a probelor, în special atunci când se pronunță o nouă hotărâre, după regulile pentru judecarea în primă instanță.

În altă ordine de idei, Colegiul menționează că potrivit art. 24 alin. (3), 101 alin. (1), (4), 314, 315, 336 alin. (3) pct. 6), 384 alin. (3), (4), 419 Cod de procedură penală rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale

pentru examinarea cauzelor în primă instanță; procesul-verbal al ședinței de judecată trebuie să cuprindă consemnarea tuturor acțiunilor instanței în ordinea în care ele s-au desfășurat, documentele și alte probe care au fost cercetate în ședința de judecată; instanța de judecată este obligată, în cursul judecării cauzei, să cerceteze nemijlocit, sub toate aspectele, probele administrate; părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor, instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură; sentința instanței de judecată trebuie să fie legală; instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată; fiecare probă urmează să fie apreciată din punctul de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor.

Lecturând textul deciziei recurate, se constată că după ce instanța de apel a redat fapta ca fiind considerată ca constatată, a menționat: *„astfel, vinovăția inculpaților Dohocher Iurie Ivan, Bucur Vlad Mihail, Bucur Veaceslav Mihail și Sîrbu Vladimir Ion, în comiterea faptelor sus-indicate, este dovedită prin următoarea sistemă de probe veridice, concludente, pertinente și utile, care coroborează între ele, cum ar fi:”*

Ulterior, instanța face doar o transcriere a probelor care au fost invocate de către procuror, și printr-o frază generală a indicat că probele nominalizate coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inclusiv și a lui Sîrbu Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Se constată că, instanța de apel a argumentat la general faptul că probele respective confirmă vinovăția lui Sîrbu Vladimir, fără să aprecieze fiecare probă în parte și să-și expună punctul său de vedere asupra fiecăreia și asupra admisibilității sau inadmisibilității acestora, contrar prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală care stipulează că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Dacă instanța de apel admite apelul declarat, partea descriptivă a deciziei trebuie să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat pronunțând hotărârea respectivă, să indice din ce motive ele urmează a fi reevaluate, admise ori respinse ca probe, totodată la adoptarea hotărârii e rezonabilă expunerea circumstanțelor faptelor comise, luându-se în considerație cronologia evenimentelor și probele ce susțin concluziile instanței privind vinovăția sau nevinovăția și aprecierea juridică a faptei. În acest caz, după aprecierea probelor și încadrarea juridică a acțiunilor vinovatului instanța la motivarea deciziei trebuie să argumenteze concluzia generală privind volumul învinuirii dovedite în privința inculpatului și privind încadrarea juridică a acțiunilor lui.

De asemenea, Colegiul constată că la baza condamnării lui Sîrbu Vladimir, instanța de apel pune exclusiv declarațiile părții vătămate Babei Victor, care a

susținut faptul că într-adevăr în seara zilei de 28.01.2017 a fost maltratat de către inculpați la domiciliul lui Bucur Veaceslav din s. Brăviceni, r. Orhei, în același rând de către Bucur Veaceslav, Bucur Vlad, Dohocher Iurie și Sîrbu Vladimir.

Or, instanța de apel nu s-a expus nici într-un fel asupra declarațiilor părții vătămate date pe tot parcursul procesului penal, și nu le-a supus aprecierii în coroborare cu restul probelor existente la materialele cauzei, iar în consecință, a adoptat o decizie de condamnarea lui Sîrbu Vladimir în baza de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, printr-o motivare superficială, fără a clarifica toate aspectele esențiale pentru cauză.

O sentință de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost înlăturate și apreciate în modul corespunzător, și aceasta se adoptă numai în condiția în care în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată incontestabil prin ansamblul de probe cercetate în instanța de judecată.

Articolul 8 Cod de procedură penală, prevede ca principiu general al procesului penal - prezumția nevinovăției, care stabilește că vinovăția persoanei trebuie să fie dovedită în modul prevăzut de Codul de procedură penală, într-un proces judiciar public, iar dubiile și presupunerile se interpretează în favoarea inculpatului.

Totodată, Colegiul atenționează că motivarea soluției pronunțate de instanța de judecată constituie o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției, acordând părților din proces posibilitatea să-și formeze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate, iar instanțelor de recurs, elementele necesare pentru exercitarea controlului judecătoreesc. Motivarea hotărârilor de către instanțele naționale constituie o obligație impusă acestora și prin prevederile art. 6 din CEDO.

În atare situație, Colegiul penal lărgit consideră, că decizia instanței de apel contravine prevederilor art. 414 ,417, 419 Cod de procedură penală deoarece nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. Cu atât mai mult, instanța de apel, rejudecând cauza și pronunțând o hotărâre de condamnare după o sentință de achitare, urma să verifice probele care au fost puse de instanța de fond la baza sentinței de achitare și să le respingă motivat.

Colegiul concluzionează, că erorile procesuale admise de către Curtea de Apel cad sub incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și ele nu pot fi reparate în prezenta procedură, or instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza pe fond, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

Încălcările enunțate determină incontestabil Colegiul să concluzioneze asupra necesității casării deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

În acest context se reține că nici sentința primei instanțe nu poate fi menținută, ea fiind afectată de grave erori procedurale asupra cărora se expune instanța de apel

în decizia sa, și asupra cărora urmează să reflecteze instanța de apel la o nouă judecare a cauzei.

De asemenea, la rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate lui Sîrbu Vladimir, să analizeze la modul convenit prezența sau lipsa vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii imputate, ținând cont de motivele expuse în **pct. 6** al prezentei decizii și de motivele invocate în toate recursurile declarate, iar ca urmare să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de inculpatul Sîrbu Vladimir și de avocatul său, Zagnat Cristian, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2019, în cauza penală privind învinuirea lui Sîrbu Vladimir, Dohocher Iurie, Bucur Vlad și Bucur Veaceslav, doar în privința lui Sîrbu Vladimir și dispune rejudecarea cauzei în această parte, în aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Sîrbu Vladimir urmează a fi eliberat imediat din penitenciar dacă a fost reținut în baza deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2019 și dacă în privința acestuia nu este aplicată măsură preventivă sub formă de arest sau acesta nu execută pedeapsă penală în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia pronunțată integral la 17 iulie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Maria Ghervas

Dumitru Mardari